

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného, ve věci

žalobce

M. C.
bytem ...
zastoupený JUDr. Věslavem Nemethem, advokátem
sídlem Senovážné náměstí 5, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo spravedlnosti
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 28. 7. 2017, č.j. MSP-25/2017-ORA-ROZ/7,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra spravedlnosti, kterým byl zamítnut rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2017, č.j. MSP-5/2016-OJD-SZN/21 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jakož i zrušení prvoinstančního rozhodnutí ve věci přestupku podle zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZT“). Pokud by soud neshledal důvody pro zrušení rozhodnutí, žalobce se eventuálně domáhal snížení, případně upuštění od uložení pokuty za přestupek.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Prvoinstančním rozhodnutím žalovaný rozhodl, že se žalobce dopustil přestupku proti pořádku ve státní správě na úseku znalců, tlumočníků a znaleckých ústavů dle § 25a odst. 2 ZZT tím, že
 - dne 5. 9. 2014 zpracoval pro objednatele dokument označený jako „Znalecký posudek číslo 137-2014“, který formální úpravou a obsahovým členěním napodobuje náležitosti znaleckého posudku uvedené v § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, do té míry, že je schopen vyvolat nebezpečí záměny za znalecký posudek zpracovaný znalcem jmenovaným dle ZZT,
 - minimálně ve dnech 25. 1. 2016 a 11. 2. 2016 na webových stránkách (<http://www.odhadyaocenovani.cz/odbornost.html>) sám sebe označoval za „koncesovaného znalce a odhadce v oboru ekonomika“,
 - minimálně ve dnech 25. 1. 2016 a 11. 2. 2016 na webových stránkách (<http://www.odhadyaocenovani.cz/odbornost.html>) nabízel veřejnosti zpracování „znaleckých posudků“, a to přesto, že není a nikdy nebyl jmenován znalcem dle ZZT a není evidován v seznamu znalců,tedy jednak vykonával znaleckou činnost v rozporu s § 2 odst. 1 ZZT, jednak se neoprávněně vydával za znalce, přestože věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný ZZT, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Popsaným jednáním se žalobce úmyslně dle § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), dopustil shora uvedeného přestupku, za což mu dle § 25a odst. 3 ZZT byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Ministr spravedlnosti v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že příslušným orgánem k projednání přestupku dle § 25a odst. 2 ZZT je s odkazem na znění § 25c ZZT žalovaný nebo předseda krajského soudu. Žalovaný tedy byl příslušný k projednání přestupku. Výkon dohledu žalovaným v rámci mu svěřené pravomoci pak nelze považovat za důvod k podjatosti a předpojatosti. Žalovaný svým postupem nestránil znalcům jmenovaným dle ZZT, ale postupoval v souladu s účelem § 25a odst. 2 ZZT, tj. ochrany výkonu znalecké činnosti, resp. třetích osob.

5. Dále se ministr spravedlnosti neztotožnil ani s námitkou extenzivního výkladu. K naplnění skutkové podstaty daného přestupku může dojít různými konkrétními způsoby zaviněného jednání, kterým (byť i v souhrnu) se fyzická osoba vydává za znalce či znalecký ústav, tj. jedná způsobem vyvolávajícím ve třetích osobách nebezpečí záměny se znalcem jmenovaným dle ZZT. V dané věci bylo prokázáno, že žalobce není a nikdy nebyl jmenován ani ustanoven znalcem, což ostatně žalobce ani nerozporuje. Rovněž bylo prokázáno i jednání, kterým sám sebe žalobce označoval za „koncesovaného znalce v oboru ekonomika“ a nabízel veřejnosti zpracování znaleckých posudků, tj. jednání objektivně způsobilé vyvolat nebezpečí záměny za znalce dle ZZT. Navíc minimálně v jednom případě v souvislosti se zpracováním dokumentu, označeném jako „znalecký posudek“, k takové záměně skutečně došlo, když si objedávající osoba nebyla vědoma rozdílu, přičemž zpracovaný dokument měl náležitosti znaleckého posudku.
6. K žalobcem používanému označení „koncesovaný znalec“ a odkazu žalobce na vybranou část z rozhodnutí prvorepublikového Nejvyššího správního soudu ministr spravedlnosti odcitoval celou relevantní pasáž z tohoto rozhodnutí, na základě čehož přisvědčil žalovanému, že nelze z uvedeného oprávněnost používání označení dovozovat. Relevantní pro věc není ani to, zda žalobce užíváním státního znaku mohl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu dle jiného právního předpisu, což ostatně žalovaný postoupil k projednání Úřadu městské části Praha 7. Ministr spravedlnosti nepřisvědčil tvrzení žalobce, že by Úřad městské části Praha 7 dospěl k závěru, že by žalobcem užívaný „lvíček“ na webových stránkách nebyl malým státním znakem. Dle úředního záznamu o odložení přestupku bylo totiž řízení odloženo dle § 66 odst. 2 zákona o přestupcích, tj. z důvodu, že sankce, kterou lze uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude dle očekávání uložen osobě podezřelé z přestupku. Závěr žalovaného o naplnění podmínek zavinění žalobce v podobě nepřímého úmyslu pak byl i řádně zdůvodněn.

II.

Argumentace účastníků

7. Žalobce v žalobě namítal věcnou nepřislušnost správního orgánu, případně nezákonnost rozhodnutí, a to s ohledem na následující:
 - 1) Jelikož je žalobce majitelem koncesní listiny, žalovaný není věcně příslušný zabývat se přestupkem dle § 25a odst. 2 ZZT. Případný přestupek má řešit příslušný živnostenský úřad.
 - 2) Rozhodnutí a předcházející řízení jsou diskriminační, tendenční a správní orgány předpojaté vůči žalobci, což má vyplývat z preferování znalců dle ZZT na úkor koncesovaných odhadců dle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“).
 - 3) Správní orgány použily extenzivní a nepředvídatelný výklad v rozporu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích vzhledem k tomu, že jednání musí být za přestupek výslovně označeno. Jednání žalobce však není výslovným vydáváním se za znalce dle ZZT.
 - 4) Žalobce nikdy výslovně neprohlásil, že je znalcem dle ZZT, ani se za něj nevydával, na svou činnost má státem udělenou licenci. Znalci dle ZZT rovněž nemají monopol na osnovu posudku. Nemohlo tak objektivně dojít k záměně „koncesovaného znalce“ se znalcem dle „ZZT“.

8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zopakoval, že věcná příslušnost k projednání přestupku dle § 25a odst. 2 ZZT je dána § 25c téhož zákona. Výkon dohledové činnosti pak nelze považovat za důvod k podjatosti a předpojatosti a žalobce neuvádí žádné jiné skutečnosti, které by tomuto nasvědčovaly. Rovněž nelze hovořit o stranění znalců dle ZZT, neboť smyslem § 25a odst. 2 ZZT je ochrana výkonu znalecké činnosti, potažmo třetích osob vzhledem k tomu, že znalecké posudky jsou významným důkazním prostředkem. Dále žalovaný nesouhlasí s namítaným extenzivním výkladem. Žalobcův názor, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku je třeba, aby se výslovně vydával za znalce, nevyplývá z předmětného ustanovení, které za objektivní stránku deliktu stanovuje „neoprávněné vydávání se za znalce“. K tomu může dojít různými způsoby.
9. Dle žalovaného bylo v posuzované věci spáchání přestupku žalobcem prokázáno. Pokud žalobce uvádí, že je koncesovaným znalcem a uvádí rovněž i číslo koncesní listiny ve svých produktech, z pohledu třetích osob tato opatření nejsou dostatečně odlišující od znalců dle ZZT. Z rozhodnutí nicméně nevyplývá, že by se žalobce dopustil přestupku pouhým užitím osnovy znaleckého posudku a ani to, že by znalci dle ZZT měli na takovou osnovu monopol. Teprve v souhrnu s prezentováním sebe sama na webových stránkách a nabízením zpracování znaleckých posudků je jednání objektivně způsobilé vyvolat nebezpečí záměny.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce k výzvě soudu nevyjádřil výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
11. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
12. Podle § 2 odst. 1 ZZT znaleckou a tlumočnickou činnost mohou vykonávat pouze znalci a tlumočníci zapsaní do seznamu znalců a tlumočnicků; znaleckou činnost vykonávají také ústavy (§ 21).
13. Podle § 25a odst. 2 ZZT fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že se neoprávněně vydává za znalce (tlumočníka) nebo znalecký ústav anebo vykonává znaleckou (tlumočnickou) činnost v rozporu s § 2 odst. 1.
14. Podle § 25a odst. 3 ZZT za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.
15. Podle § 25c odst. 1 ZZT správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo spravedlnosti nebo předseda krajského soudu.
16. **Ad 1)** Žalobce nejprve namítá věcnou nepřislušnost žalovaného zabývat se přestupkem dle § 25a odst. 2 ZZT. To z důvodu, že žalobce je majitelem koncesní listiny, která mu umožňuje zpracovávat posudky či odhady. Případné přestupky má proto řešit příslušný živnostenský úřad. Správní orgány nezodpověděly otázku, proč by porušení pravidel žalobcem měl projednávat žalovaný. Současně chybí jasná metodika a pravidla, jak dané věci posuzovat. Žalobce je obětí voluntaristického výkladu.

17. K tomu soud uvádí, že žalobcem namítanou věcnou nepříslušnost neshledal. V posuzované věci se správní orgány zabývaly tím, zda se žalobce dopustil jednání, které by bylo v rozporu s § 25a odst. 2 ZZT. Neposuzovaly tedy, zda žalobce jednal v rozporu se živnostenským zákonem. Z § 64 živnostenského zákona je přitom zřejmé, že živnostenské úřady projednávají v prvním stupni pouze delikty dle živnostenského zákona. Podle § 64 odst. 1 živnostenského zákona přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednávají obecní živnostenské úřady. Žalobci však nebyla vytýkána protiprávnost nějakého jednání dle živnostenského zákona, k čemuž by žalovaný s ohledem na § 64 živnostenského zákona nebyl příslušný, nýbrž porušení ZZT.
18. Z uvedeného tak pro nyní posuzovanou věc vyplývá, že žalovaný byl na základě § 25 odst. 1 písm. c) ZZT oprávněn projednat porušení § 25a ZZT, neboť mu toto bylo zákonodárcem výslovně svěřeno. Naopak živnostenskému úřadu nepřísluší správní trestání za porušení jakéhokoli zákona, pokud je žalobce držitelem koncesní listiny, ale pouze za porušení živnostenského zákona. Pokud proto správní orgány stran možnosti projednat přestupek žalobce odkázaly a odcitovaly § 25 odst. 1 písm. c) ZZT, je to dle soudu v tomto případě zcela dostačující.
19. Námitku proto soud nepovažuje za důvodnou.
20. **Ad 2)** Žalobce dále namítá, že rozhodnutí a celé předcházející řízení byla diskriminační, tendenční, správní orgány předpojaté, což žalobce spatřuje v preferování znalců dle ZZT na úkor koncesovaných odhadců dle živnostenského zákona.
21. Jelikož žalobce formuloval tuto svou námitku toliko obecně a blíže se k důvodům, potažmo konkrétním okolnostem, které jej vedou k uvedenému tvrzení, nevyjádřil, soud k ní takto obecně bude i přistupovat a zabývat se jí (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a rozsudek téhož soud ze dne 23. 6. 2005, sp. zn. 7 Afs 104/2004).
22. Soud neshledal, že by bylo možné tvrzení žalobce přisvědčit. V souladu s tím, co již uvedl žalovaný, nelze samotné projednání jednání, potažmo přistoupení k potrestání žalobce, což bylo žalovanému svěřeno dle ZZT, považovat za diskriminační, tendenční, resp. jako důvod podjatosti. Od 1. 1. 2012 došlo na základě zákona č. 444/2011 Sb., kterým se mění ZZT k zavedení správních deliktů, resp. přestupků na úseku znalců, tlumočnicků a znaleckých ústavů, případně osob, které se za znalce neoprávněně vydávají, anebo vykonávají činnost v rozporu s § 2 odst. 1 ZZT. Jestliže tedy žalovaný zjistí okolnosti, které nasvědčují porušení ZZT, musí postupovat z úřední povinnosti.
23. Žalovaný tak postupoval v souladu se ZZT, když se zabýval jednáním žalobce a posuzoval, zda vytýkaným jednáním došlo k porušení zákona. Uvedené je v souladu se záměrem zákonodárce, který reagoval na poznatky z praxe, kdy se osoby vydávaly za znalce, přestože jimi nejsou (viz důvodová zpráva k zákonu č. 444/2011 Sb.).
24. Námitka proto není důvodná.
25. **Ad 3, 4)** Dle žalobce správní orgány rovněž použily extenzivní a nepředvídatelný výklad v rozporu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, neboť definice přestupku vyžaduje, aby jednání bylo za přestupek výslovně označeno. Definice přestupku v § 25a odst. 2 ZZT výslovně požaduje „vydávání se za znalce“. Jednání žalobce však nebylo výslovným vydáváním se za znalce dle ZZT. Žalobce nikdy výslovně neprohlásil, že je znalcem dle

ZZT, ani se za něj nevydával, na svých „produktech“ neuváděl, ani neodkazoval na ZZT. Na svou činnost má státem udělenou licenci. Znalci dle ZZT rovněž nemají monopol na osnovu posudku. Nemohlo tedy objektivně dojít k záměně „koncesovaného znalce“ se znalcem dle ZZT.

26. K odkazu žalobce na § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je nutné uvést, že požadavek, aby jednání bylo za přestupek výslovně označeno, neznámá, že by skutkové podstaty musely být formulovány pouze kazuisticky, tedy bez určité míry zobecnění jednání. Přílišná detailnost skutkové podstaty bez nutného zobecnění totiž vede ke snaze vyhnout se odpovědnosti. Situace, kdy je skutková podstata natolik detailní, tj. vyjadřuje výslovně pouze určitý fragment škodlivého jednání, je tedy sice možná, ale současně vede k tomu, že se nepodaří postihnout jednání podobná, byť také společensky škodlivá. V posuzované věci bylo dle názoru soudu záměrem zákonodárce vyhnout se právě takové kazuistice.
27. Pokud jde tedy konkrétně o skutkovou podstatu, že se osoba neoprávněně „vydává za znalce“, smyslem právní úpravy dle ZZT není toliko zákaz jednání, kterým se někdo výslovně označuje či prohlašuje za znalce dle ZZT. Podstata „vydávát se za někoho“ zde dle soudu spočívá v tom, aby osoba svým jednáním nevzbuzovala dojem, že je znalcem dle ZZT. Takové jednání pak nepochybně může spočívat i v tom, že osoba výslovně prohlašuje, případně se označuje za znalce dle ZZT (v užším smyslu), byť se pravděpodobně bude jednat o výjimečné případy. Lze si však představit řadu jiných jednání, subtilnějších a rafinovanějších, u kterých bude nutné s ohledem na individuální okolnosti celkově posuzovat, zda objektivně mohlo jednání u jiných osob navodit mylnou domněnku o tom, že podezřelý, resp. obviněný z přestupku je znalcem dle ZZT. Právě k postihu takových jednání dle soudu směřuje uvedená skutková podstata v § 25a odst. 2 ZZT (širší smysl – zobecnění škodlivého jednání).
28. V případě žalobce žalovaný spáchání přestupku spatřoval v tom, že žalobce sám sebe označuje za „koncesovaného znalce“, takto se i prezentuje na svých veřejně přístupných webových stránkách, na kterých rovněž nabízel zpracování „znaleckých posudků“ (viz strana 8 prvoinstančního rozhodnutí). Součástí spisového materiálu jsou přitom i printscreeny webových stránek žalobce. Na těchto je pod jménem a příjmením žalobce uveden text „odhady nemovitostí a oceňování movitého majetku, *koncesovaný znalec* a odhadce v oboru ekonomika“. K tomu je připojen obrázek připomínající malý státní znak. V rámci důležitých dokladů pro odhad se na webových stránkách rovněž uvádí, že pro vlastní *znalecký posudek*, odhad, nejsou obvykle vyžadovány všechny uvedené doklady a dokumenty. Spojení znalecký posudek se pak na stránkách opakuje i v části označené „Kdy potřebujete odhad“, přičemž u jednotlivých možností po spojení „znalecký posudek“ následuje v závorkách doplnění slova „odhad“.
29. V souladu s tím, co bylo uvedeno výše, dle soudu k naplnění skutkové podstaty zde není nutné, aby se žalobce označoval a výslovně uváděl, prohlašoval, případně odkazoval, že je znalcem dle ZZT. Postačuje, pokud na základě okolností mohl být u třetích osob vzbuzen dojem do takové míry, že žalobce mohl být objektivně zaměněn za znalce dle ZZT.
30. V posuzované věci není sporné, že žalobci byla udělena koncese týkající se oceňování majetku pro věci movité a nemovité, tj. že byl živnostník. V kontextu této jeho činnosti, zejména pokud jde o věci nemovité, však označování koncesovaný znalec a používání spojení znalecký posudek je dle soudu schopné u třetích osob (veřejnosti) vyvolat mylný dojem, že osoba, která se takto prezentuje, je skutečně znalcem ve smyslu ZZT. Obecně

totiž ve vztahu k realitní činnosti, nikoli však výlučně s ní, si totiž veřejnost s výrazy znalec, znalecký posudek typicky spojuje znalce a znalecké posudky dle ZZT. A právě při této činnosti je současně nutné důsledně rozlišovat mezi znalcem dle ZZT a „pouhým“ odhadcem dle živnostenského zákona, především pokud jde o rozdíly při oceňování nemovitostí (odhadci fungují typicky jako poradci například pro finanční instituce). Nerozlišování mezi postavením těchto osob může vést k závažným důsledkům, jak bude popsáno dále v textu.

31. Použití uvedených výrazů a obrázku připomínajícího malý státní znak v kontextu činnosti žalobce proto v rámci celkového posouzení mohlo být reálně vnímáno tak, že žalobce je znalcem dle ZZT. Žalobce navíc na roveň vedle sebe kladl výrazy koncesovaný znalec a odhadce v oboru ekonomika. Připojení výrazu „koncesovaný“ před slovo znalec, případně doplnění výrazu „odhad“ za spojení znalecký posudek dle soudu nemá dostatečnou rozlišovací schopnost. V souladu s tím, co uvedl v prvoinstančním rozhodnutí žalovaný (viz str. 9), důležitý byl celkový vzhled, obsah stránek, jednotlivé výrazy a grafické prvky ve vzájemné souvislosti a jejich působení na laickou veřejnost. Vyznění tak mohlo vést k záměně mezi znalcem a odhadcem. Zjednodušeně řečeno celkové působení mohlo u třetích osob vyvolávat mylný dojem o tom, že žalobce je skutečným znalcem.
32. Soud se rovněž ztotožnil s žalovaným i v tom, že žalobce minimálně v jednom případě vyhotovil dokument odpovídající svou formální úpravou a obsahem skutečnému znaleckému posudku dle ZZT.
33. V tomto ohledu je součástí spisového materiálu dokument vypracovaný žalobcem, který nese označení „Znalecký posudek číslo: 137-2014“, a ve stejném duchu se v něm uvádí „Předmět posudku“, „Objednatel posudku“, „Účel posudku“ a kdo posudek vypracoval. Na straně 2 je uveden text „Podklady pro vypracování znaleckého posudku“, strana 9 obsahuje závěrečnou část označenou jako „Znalecká doložka“ s textem, že žalobce vypracoval znalecký posudek (byť dále doplněno o text, že tak učinil jako odhadce). Dokument pak končí textem „Znalecký posudek je ve znaleckém deníku zapsán pod pořadovým číslem 137-2014.“ – srov. totožně § 8 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“). To vše doplněno o otisky kulatého razítka (byť je v nich uvedeno, že žalobce je odhadcem majetku).
34. K tomu je rovněž nutné doplnit, že žalobcem takto zpracovaný dokument považoval jeho objednatel (fyzická osoba) za skutečný znalecký posudek a žalobce za znalce v oboru oceňování nemovitostí. Předmětný dokument byl přitom zpracován v souvislosti s exekučním řízením. Na základě žalobcem zjištěné ceny nemovitosti uvedené v tomto dokumentu pak objednatel namítal porušení právních předpisů soudním exekutorem a v tomto ohledu zaslal žalovanému stížnost na postup soudního exekutora. Rovněž objednatel upozorňoval na rozdílné stanovení ceny nemovitosti a nesprávný postup při oceňování. Objednatel se totiž mylně domníval, že k rozdílné ceně došli dva znalci, byť žalobce znalcem ve skutečnosti nebyl a jeho „znalecký posudek“ nebyl znaleckým posudkem.
35. Z výše uvedeného vyplývá, že nejde jen o samotnou formální strukturu (dle žalobce „osnovu“) tohoto dokumentu, která odpovídá § 13 vyhlášky, tj. vyžadovaným náležitostem posudku (včetně uvedení částí nález a znalecká doložka), nýbrž i o obsah.

Používání spojení znalecký posudek, znalecká doložka, znalecký deník, atd. přitom dle soudu nemá žádné opodstatnění v případě žalobce, který je odhadcem s oprávněním dle živnostenského zákona. Má-li si proto soud zodpovědět otázku, proč žalobce takto jedná a co svým jednáním žalobce sleduje, pak nezbyvá než konstatovat, že jde o účelové setření rozdílů mezi jím zpracovaným dokumentem a řádným znaleckým posudkem dle ZZT (aniž by soud hodnotil věcné závěry, ke kterým žalobce došel ohledně ocenění nemovitosti).

36. Jak proto správně žalovaný uvedl ve svém rozhodnutí, důležitá je nejen samotná formální úprava, nýbrž i obsah. Obojí pak v souhrnu působí jako řádný znalecký posudek, žalobce staví do pozice znalce (str. 10 prvoinstančního rozhodnutí). Argumentace žalobce ohledně možnosti používat osnovu jako znalci v jím zpracovaného dokumentu proto nemůže obstát. Využití samotné osnovy by nebylo samo o sobě protiprávní, ale využívání osnovy spolu s používaným názvoslovím už závěr o naplnění předmětné skutkové podstaty odůvodňuje.
37. Námitky nejsou důvodné.
38. Žalobce součástí žaloby učinil rovněž návrh na rozhodnutí soudu o upuštění od uložené pokuty případně o její snížení. Nicméně tak učinil ryze formálně, neboť neuvedl žádné skutečnosti, kvůli kterým by měl soud návrhu vyhovět.
39. K návrhu žalobce proto soud konstatuje, že o upuštění od trestu, případně o jeho snížení v mezích dovolených zákonem, může soud na základě § 78 odst. 2 soudního řádu správního rozhodnout pouze, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši. Pro moderační právo je totiž typická jeho výjimečnost. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, pak smyslem moderace není hledání ideální výše sankce, ale její korekce v případech, kdy *zjevně* neodpovídá obecným představám o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě relativně nízkých sankcí bude moderace ze strany soudu málo častá. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, soud koriguje jen natolik závažnou nepřiměřenost uložené sankce, která má kvalitu nezákonnosti. O zjevně nepřiměřenou výši sankce se nejedná ani v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, ve věci sp. zn. 6 A 96/2000).
40. S ohledem na okolnosti případu žalobce, a dále s přihlédnutím k maximální výši sankce, kterou je možné za tento typ správního deliktu dle § 25a odst. 3 ZZT uložit, dle soudu nelze pokutu ve výši 30 000 Kč sice označit za zanedbatelnou, ale ani za zjevně nepřiměřenou. Soud pro úplnost doplňuje, že změna ZZT v důsledku přijetí zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, neobsahuje pro žalobce úpravu příznivější oproti dosavadní úpravě, dle které rozhodovaly správní orgány.
41. Návrhu žalobce na upuštění, resp. moderaaci uloženého trestu proto soud nevyhověl, aniž by prováděl dokazování.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
43. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 s.ř.s. rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. července 2019

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu